

гарското съединение ще се състои, или че то е твърдѣ близо до своето осмъществяване.

„Но не стига само да е човѣкъ поручикъ отъ прусската армия, за да може да управлява народи, особено кога е йоще на възраст 21 година (въ 1879 г.) и когато мечтае само за роскошни дворци, грамадни армии, ордени и европейски съюзи. Все се повтаря и се повтаря старата басня за астронома, който завършилъ съ това, че падналъ въ вълчата дупка, като се захласналъ въ звѣздитѣ.

„Берлина си е Берлинъ, а София си е София. Князь Александръ е любезенъ човѣкъ, но когато е дошелъ въ България, той нѣмалъ и понятие за това, какво значи да управлява човѣкъ. И при всичко това, съ какви надѣжди той билъ приетъ! Азъ бѣхъ въ Търново, когато той доде въ юлий 1879 година, и азъ можахъ да се убѣдя въ оная прѣдаденность, която му обѣщаль тоя народъ, нѣколко грубъ, но наивенъ, добъръ и покоенъ. Съ тактъ и умѣние той лесно можаше да се ржководи, тъй като българитѣ по сж наклонни да се управляватъ, отколкото сърбитѣ, румжнитѣ и гърцитѣ! Но княза поискалъ да управлява като германския императоръ. Българскитѣ министри не му се обичали и той ги държалъ на страна, като гледалъ да се срѣща съ тѣхъ по нарѣдко. Ний, дипломатическитѣ агенти, твърдѣ често обѣдвахме у княза, но почти никога не видѣхме тамъ българскій министръ. Частенъ човѣкъ можаше да получи отъ него всичко, какво иска; но като царствующий господаръ той бѣше другъ.

„Азъ си припомнямъ даже официалния приемъ на новата година, когато старшия между насъ, австрийския агентъ, произнесе доволно силна рѣчь, при която, на приеманието не присѣтствова нито мивистра на вънкашнитѣ дѣла, нито другъ отъ министритѣ. Страхъ ги било да ги повикатъ, и ненапраздно. Всички министри биле събрани въ съсѣдната стая и трѣбвало да се прѣдставятъ подиръ насъ. Немá е умѣтна въ конституционна страна такава политика?

„Княза е надаренъ съ добродѣтель, която съставлява